

Едного Бога и първо либе—
 Богъ е високо, либе далеко. . . . »

Стжпилъ Добри (2) на бѣлъ мермеръ камакъ,
 Да си мѣри (2) сива гургуличка;
 Не удари (2) сива гургуличка,
 Най удари (2) бѣлото си сѣрце;
 Викна Добри, (2) викна та заплака:
 Дѣто умра, (2) тамъ ма заровете,
 На глава ми (2) черква направете,
 На сѣрце ми (2) лози насадете,
 На крака ми (2) чешма направете;
 Тамъ ще мине (2) царювата войска,
 Който ѝ грѣшенъ (2) Богу да са моли,
 Който ѝ гладенъ (2) грозди да си бере,
 Който е жеденъ (2) вода да си пие.

Драгинко були думаше:

»Каква си, буле, хубава,

Каква та ѝ роса обляла,

Руса ти лице обмила, —

Какъ ни бѣ, буле, моичка!»

Буля Драгинку думаше:

— На ли сжмъ ваша драгинко?

Драгинку були думаше:

— Наша си, наша, буля-ле,

Наша си, ала батева.
